

Prekenverkstedet

Den Norske Israelsmisjon

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

Kristi himmelfartsdag - 25. mai 2017

Prekentekest: Mark 16, 19-20

Lesetekst I: Salme 110, 1-3 eller Ap.gj 1, 1-11

Lesetekst II: Ef 4, 7-10

Herre over alle ting

Dagen

Feiringen av Kristi himmelfart 40 dager etter påske har sin bakgrunn i Ap.gj 1.3: *"Etter å ha lidd døden sto han levende fram for dem med mange klare bevis på at han levde: I førti dager viste han seg for dem og talte om det som hører Guds rike til."* Kirken begynte tidlig å feire denne festen, antakelig tidlig på 300-tallet.

Frelsesplanen

Himmelfarten følger av oppstandelsen, og markerer på en måte avslutningen på påsketiden. Forløsningen ble fullbrakt ved Jesu stedfortredende død, og rettferdiggjørelsen var fullstendig. Men frelsesplanen var likevel ikke fullført. Etter sin død og oppstandelse skulle Messias utføre en annen oppgave for menneskene. Som yppersteprest skulle han gå i forbønn for oss. Etter sin himmelfart gikk Jesus inn i denne tjenesten: *"Men Jesus har et prestedømme som ikke tar slutt, fordi han er og blir til evig tid. Derfor kan han også fullt og helt frelse dem som kommer til Gud ved ham, fordi han alltid lever og går i forbønn for dem"*. (Hebr 7, 24f)
"Men om noen synder, har vi en talsmann hos Far, Jesus Kristus, Den rettferdige. Han er en soning for våre synder, ja, ikke bare for våre, men for hele verdens."(1 Joh 2, 1f)

Himmelfart: forbønn og autoritet

Jesu forbønnstjeneste for oss foregår fra hans plass ved Guds høyre hånd. (Hebr 1,3 og 8, 1f) Han står mellom oss og Gud. Gjennom Jesu prestetjeneste kan vi nå komme frem for nådens trone for å få hjelp med det som tynger oss. Jesu forbønnstjeneste er avgjørende for rettferdiggjørelsen av syndige mennesker.

Etter himmelfarten setter Jesus seg ved Guds høyre side som "Herre over alle ting." Nettopp ved sin himmelfart blir Jesu ord i misjonsbefalingen oppfylt: *"Jeg har fått all makt i himmelen og på jorden..."* Matt 28, 18. Himmelfarten gir Jesus den nødvendige autoritet for å gi kirken det store oppdraget: *"Gå derfor og gjør alle folkeslag til disipler: Døp dem til Faderens og Sønnens og Den hellige ånds navn og lær dem å holde alt det jeg har befalt dere"*. Til slutt gav han oss det gode løftet som gir trygghet både i arbeid og hvile: *"Og se, jeg er med dere alle dager inntil verdens ende."*

Skyen

"Da han hadde sagt dette, ble han løftet opp mens de så på, og en sky tok ham bort foran øynene deres." Ap.gj 1, 9. Skyen var fra gammelt av symbolet på Guds herlighet, et skinnende glimt av den

verden hvor Gud bor. Dit hadde nå Jesus vendt tilbake. Det er den samme skyen som omga tabernaklet i ørkenen, og som ledet israelittene og Moses gjennom ørkenen. Skyen viste seg også på forklarelsens fjell. (Matt 17.5) Skyen er det synlige tegnet på det guddommelige. Jesu jordeliv har nå nådd sin ende. Den oppstandne og seirende Jesus er tatt opp i skyen og han har fått tilbake sin rette plass ved Guds høyre side.

Påskelyset

Etter å ha levd i oppstandelsens glede i flere uker, kan vi kanskje føle en viss tomhet ved at Jesus forlot oss. Disiplene var ikke lenger sammen med ham, slik de hadde vært det i tre år. Noen steder markers dette ved at påskelyset, som ble tent påskennatt eller påskedag, og som har brent som symbol på den oppstandne og nærværende Herre, blir slukket under lesningen av himmelfartsberetningen. Så plasseres lyset ved døpefonten og tennes når det er dåp. Da understrekes det at vi i dåpen forenes med Kristus i hans oppstandelse. Oppstandelsen finner sted i hver eneste dåp. Men vi merker oss likevel at disiplene var glade: *"Og mens han velsignet dem, skiltes han fra dem og ble tatt opp til himmelen. De falt på kne og tilba ham. Så vendte de tilbake til Jerusalem i stor glede."* Luk 24, 51f. Oppstandelsen var det første tegnet på at Gud hadde tatt imot sin sønns offer. Himmelfarten er det andre tegnet, og pinsen det endelige tegnet.

Fra ett sted til alle steder, fra en tid til alle tider

Da Jesus i sitt jordeliv virket i Israel, var han bundet av tid og sted. Før han dro hjem til sin Far, fortalte han til sine disipler at det var det beste for dem at han gikk bort: *"Det er det beste for dere at jeg går bort. For dersom jeg ikke går bort, kommer ikke Talsmannen til dere. Men går jeg bort, kan jeg sende ham til dere."* Joh 16.7 Etter pinsedag er ikke Jesus bundet av tid og sted. Han er alle steder til alle tider ved Den hellige ånd. Det er det grunn til å glede seg over.

Når det er jul, feirer vi at Gud sendte sin sønn til jorden, at Gud inntar jorden. Kristi himmelfartsdag feirer vi for at mennesket inntar himmelen. Ved Guds høyre side sitter et menneske. Jesus la ikke igjen sin menneskelige natur i den graven han forlot. Vi tror på legemets, kroppens oppstandelse. Det menneskelige har fått sin endelige plass hjemme hos Gud. Så skal vi en dag få følge etter. Mens vi venter, ser vi ikke Jesus. Vi er på en måte tilbake i det gamle testamentes forestilling om skyen som symbolet på Guds usynlige nærvær. Jesus er skjult for våre øyne, men like fullt er han til stede. Vi møter ham i Bibelen og i sakramentene. Samtidig ser vi frem til å få et klarere bilde av Jesus. Vi lengter etter å få se ham som han er.

En av vår ætt

Jesu himmelfart betyr at et menneske, en av vår ætt, sitter ved Guds side. Det er noe nytt. Jesus forblir et helt og sant menneske. Stefanus vitner om det like før han dør: *«Jeg ser himmelen åpen og Menneskesønnen stå ved Guds høyre hånd.»* Apgj 7,56. Så fikk Stefanus dele denne plassen med sin Frelser.

Kristi himmelfart blir kirkens feiring av at himmelens porter nå er åpnet for menneskeheten. Jesus lot ikke sin menneskelige natur bli igjen på jorda. *"I Kristus Jesus har han reist oss opp fra døden sammen med ham og satt oss i himmelen med ham."* (Ef 2.6)

Når Jesu løfte til disiplene oppfylles, *"dere skal være der jeg er"* (Joh 14, 2), skal vi få leve sammen med Jesus. I Den hellige ånd blir menneskeheten hva det ikke er av natur. Mennesket blir alt det Gud er, fordi det er opphøyd til plassen ved Guds høyre side, den plassen som representerer likhet.

Vi bevares i denne nåden ved Den hellige ånd. *"Og vi, som uten slør for ansiktet ser Herrens herlighet som i et speil, vi blir alle forvandlet til dette bildet, fra herlighet til herlighet, og dette skjer ved Herrens Ånd"*. (2 Kor 3,18) Først etter vår tid her på jorden, når vi får plass ved Guds høyre side, blir alt fullkomment. Men allerede nå har vi mulighet til å bli minnet om at vi har vår borgerrett i himmelen. Paulus skriver (Fil 3.20) *"Men vi har vår borgerrett i himmelen, og derfra venter vi frelseren, Herren Jesus Kristus."*

Kristi himmelfart er en av årets store åndelige fester som gir oss mulighet til å forkynne det *"intet*

øye så og intet øre hørte, det som ikke kom opp i noe menneskehjerte, det som Gud har gjort ferdig for dem som elsker ham” (1 Kor 2.9) Denne festdagen gir oss mulighet til å dele den gleden som disiplene ble fylt av etter himmelfarten.

De ni dagene mellom himmelfartsdagen og pinsedagen er en helt spesiell periode i kirkeåret. Ni dager da disiplene er overlatt til seg selv før Talsmannen kommer. For mange er disse dagene preget av stillhet, venting og bønn. Dager fylt av lengsel og forventning. Pinsen er målet for vårt kristne liv. Pinsen fullbyrder påsken. Målet med det kristne livet er å motta Den hellige ånd.

Bjørn Hesselberg

Sokneprest i Malvik. Landsstyreleder i Den Norske Israelsmisjon.

bjorn.theodor.hesselberg@ntebb.no